

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 566

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 august 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 501 din 15 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și a acestei legi în integralitatea sa	2–3
Decizia nr. 510 din 15 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010	3–5
Decizia nr. 680 din 26 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	6–8
Decizia nr. 688 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 ¹ alin. 3 din Codul penal și art. 249 ¹ din Codul de procedură penală	9–10
Decizia nr. 693 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 442 alin. 2 și art. 443 din Codul de procedură penală	11–12
Decizia nr. 696 din 28 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 506 alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală	12–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
809. — Hotărâre privind organizarea și desfășurarea în România a Conferinței Comitetului Militar NATO 2012	14
827. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Curții Constituționale pe anul 2012 pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.....	15
★	
Rectificări	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 501

din 15 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și a acestei legi în integralitatea sa

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și a acestei legi în integralitatea sa, excepție ridicată de Rodica Danciu în Dosarul nr. 10.460/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 770D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 10.460/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu „soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate indicate de părată”.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Rodica Danciu într-o cauză având ca obiect pretenții și se referă la art. 46 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și a acestei legi în integralitatea sa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate instituie obligația proprietarilor, fie ei membri sau nu ai asociației de proprietari, de a contribui la cheltuielile acesteia. Astfel, arată că, din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 56 din Constituție, rezultă că cetățenii, în speță proprietarii de apartamente, au obligația să contribuie, sub forma impozitelor și taxelor, numai la cheltuielile publice, o prestație de genul celei impuse de art. 46 din Legea nr. 230/2007 fiind interzisă, dacă ea nu este impusă de o situație excepțională. În acest sens, apreciază că este discutabil dacă starea de indiviziune forțată a proprietății constituie o situație excepțională care să justifice instituirea obligativității prevăzute de textul de lege criticat.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „oricare dintre proprietari, fie că este sau nu membru al asociației, are

dreptul de a ataca în justiție hotărârile care sunt de natură a-i prejudicia interesele”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 46 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, precum și a acestei legi în integralitatea sa.

Conform prevederilor art. 46: „*Toți proprietarii au obligația să plătească lunar, conform listei de plată a cheltuielilor asociației de proprietari, în avans sau pe baza facturilor emise de furnizori, cota de contribuție ce le revine la cheltuielile asociației de proprietari, inclusiv cele aferente fondurilor din asociația de proprietari*”.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 56 referitoare la contribuții financiare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra unor critici de neconstituționalitate similare.

Astfel, prin Decizia nr. 1.117 din 8 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, Curtea a statuat că asociația de proprietari a fost reglementată prin lege în vederea realizării unui scop de interes general, și anume administrarea în bune condiții a clădirilor cu mai multe apartamente, ținându-se seama și de interesele locatarilor legate de realizarea unei bune conviețuiri, inclusiv pentru stabilirea cheltuielilor comune și a repartizării lor pe fiecare locatar, a reparațiilor și amenajărilor necesare etc.

Rezolvarea problemelor pe care le implică administrarea unui imobil cu mai mulți locatari impune, în consecință, o asociere fără de care drepturile și interesele legitime ale celor ce locuiesc în imobilul respectiv ar putea fi afectate prin apariția unor neînțelegeri sau litigii. Așa fiind, plata de către membrii asociațiilor de proprietari a cheltuielilor comune este o obligație ce rezultă din acordul de asociere și din relațiile contractuale stabilite între asociație, în numele membrilor ei, și furnizorii serviciilor de interes comun.

De asemenea, în ceea ce privește prevederile art. 46 din Legea nr. 230/2007, prin Decizia nr. 393 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 29 aprilie 2009, Curtea a statuat că, sub aspectul participării la cheltuielile comune, nu are relevanță dacă persoana este sau nu membru al unei asociații de proprietari, întrucât această obligație rezultă din starea de coproprietate forțată cu privire la părțile comune în care se află toți proprietarii. În acest sens, prin art. 2 din Legea nr. 230/2007 se prevede că, datorită acestei situații juridice, proprietarii au obligația să ia măsuri cu privire la drepturile și obligațiile comune ce le revin tuturor asupra

proprietății comune; în plus, existența unor spații în proprietate comună și perpetuă, imposibilitatea încheierii unor contracte individuale cu marii furnizori de utilități de către toți proprietarii, indiferent că sunt sau nu membri ai asociației de proprietari, sunt elemente care impun constituirea unei structuri organizate, care să acționeze în numele și pentru interesul comun.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, precum și a acestei legi în integralitatea sa, excepție ridicată de Rodica Danciu în Dosarul nr. 10.460/299/2009 al Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 510

din 15 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Brașov — Secția civilă

în Dosarul nr. 6.368/62/2011 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.106D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.107D/2011—1.127D/2011, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, invocată, din oficiu, de aceeași instanță de judecată în dosarele nr. 6.510/62/2011, nr. 5.725/62/2011, nr. 10.041/62/2011, nr. 2.459/62/2011, nr. 2.577/62/2011, nr. 2.732/62/2011, nr. 8.625/62/2011, nr. 9.481/62/2011, nr. 9.482/62/2011, nr. 8.470/62/2011, nr. 8.477/62/2011, nr. 8.624/62/2011, nr. 6.621/62/2011, nr. 6.727/62/2011, nr. 6.728/62/2011, nr. 7.531/62/2011, nr. 7.532/62/2011, nr. 7.764/62/2011, nr. 7.897/62/2011, nr. 7.766/62/2011 și nr. 7.765/62/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.140D/2011, în care aceeași excepție de

neconstituționalitate a fost invocată de către Georgeta Miess în Dosarul nr. 4.156/62/2011 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării Dosarelor nr. 1.106D/2011—1.127D/2011 și nr. 1.140D/2011.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.107D/2011—1.127D/2011 și nr. 1.140D/2011 la Dosarul nr. 1.106D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă. În acest sens, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 223/2012 și nr. 224/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 septembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 6.368/62/2011, nr. 6.510/62/2011, nr. 5.725/62/2011, nr. 10.041/62/2011, nr. 2.459/62/2011, nr. 2.577/62/2011, nr. 2.732/62/2011, nr. 8.625/62/2011, nr. 9.481/62/2011, nr. 9.482/62/2011, nr. 8.470/62/2011, nr. 8.477/62/2011, nr. 8.624/62/2011, nr. 6.621/62/2011, nr. 6.727/62/2011, nr. 6.728/62/2011, nr. 7.531/62/2011, nr. 7.532/62/2011, nr. 7.764/62/2011, nr. 7.897/62/2011, nr. 7.766/62/2011 și nr. 7.765/62/2011, **Tribunalul Brașov — Secția civilă, din oficiu, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010.**

Prin Încheierea din 29 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 4.156/62/2011, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu aceeași excepție de neconstituționalitate**, ridicată de Georgeta Miess.

Excepția de neconstituționalitate a fost invocată în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de reținere din pensie a cotei de 5,5%, reprezentând contribuția la asigurările sociale de sănătate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că reglementarea criticată este neconstituțională, în sensul că aplicarea cotei în cuantum de 5,5% asupra întregului venit pentru persoanele care au venituri mai mari de 740 de lei este vădit discriminatorie. Așa fiind, arată că textul de lege criticat prevede că un pensionar care are un venit egal sau apropiat sumei de 740 de lei, dar sub nivelul acesteia, este scutit de obligația de plată a contribuției de 5,5% pentru asigurări sociale, în timp ce un pensionar care realizează venituri mai mari de această sumă datorează contribuție pentru asigurări sociale de 5,5% la întreaga sumă.

Ca atare, apreciază că, pentru a se institui un echilibru și a nu se crea o stare discriminatorie între pensionari, se impune ca această cotă de 5,5% să fie aplicată doar asupra venitului ce depășește suma de 740 de lei, și nu asupra întregului venit.

Tribunalul Brașov — Secția civilă și-a exprimat opinia în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.140D/2011, în sensul că

textul de lege criticat este constituțional și nu instituie privilegii sau discriminări între cetățeni, deoarece valoarea contribuției diferă de la persoană la persoană, în raport cu cuantumul veniturilor realizate, dar această diferență este rezonabilă și justificată de situația obiectiv deosebită în care se află persoanele care realizează venituri mai mari față de cele care realizează venituri mai mici.

De asemenea, instanța apreciază că principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice, prevăzut de art. 56 alin. (2) din Constituție, impune diferențierea contribuției în funcție de veniturile realizate, cota de contribuție lunară a persoanei asigurate, exprimată procentual, este unică, neavând caracter progresiv, diferența valorică a contribuției fiind determinată de nivelul diferit al veniturilor. Referitor la invocarea încălcării art. 44 din Constituție, arată că este la libera apreciere a statului de a decide cu privire la aplicarea oricărui regim de securitate socială sau de a alege tipul sau cuantumul beneficiilor pe care le acordă în oricare din aceste regimuri (*Cauza Stec și alții împotriva Regatului Unit*).

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, astfel cum au fost modificate prin art. I, pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 259 alin. (2): „*Contribuția datorată de pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei este de 5,5% aplicată asupra acestor venituri și se virează odată cu plata drepturilor bănești asupra cărora se calculează de către cei care efectuează plata acestor drepturi. Prin aplicarea acestei cote nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 de lei.*”

Autorii excepției apreciază că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și art. 44 privind dreptul de proprietate privată. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, referitoare la interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, textul de lege criticat a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, prin

raportare la aceleași norme din Constituție și cu motivări identice.

În acest sens este Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012, prin care Curtea a statuat că prevederile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că procentul de 5,5 se aplică numai asupra veniturilor din pensii care depășesc 740 de lei.

Prin această decizie Curtea a reținut că pensia contributivă intră în sfera de protecție a dispozițiilor constituționale nu doar ale art. 47 alin. (2) din Constituție, ci și ale art. 44 din Constituție și celor ale art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar protecția dreptului de proprietate nu poate fi invocată pentru a refuza îndeplinirea obligației de ordin constituțional prevăzute de art. 56.

De asemenea, Curtea a statuat că obligația de a contribui la fondul asigurărilor sociale de sănătate cu o cotă-parte din veniturile provenind din pensii nu poate fi considerată ca reprezentând, în sine, o încălcare a prevederilor constituționale referitoare la dreptul la pensie ori la dreptul de proprietate.

În același sens este și jurisprudența Comisiei Europene a Drepturilor Omului, care, în Cauza *Wasa Liv Omsesidigt, Forsakringsbolaget Valands Pensionsstiftelse și un grup de aproximativ 15.000 de persoane contra Suediei*, a reținut că obligarea unui contribuabil la plata unui impozit sau a altei contribuții nu ar putea fi contrară dreptului la respectarea bunurilor sale decât dacă cel interesat ar fi obligat la a suporta o sarcină insuportabilă.

Referitor la criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile constituționale și internaționale referitoare la egalitatea în drepturi și interzicerea discriminării, Curtea a constatat că art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 instituie obligația persoanelor ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei de a contribui la fondul asigurărilor sociale de sănătate cu o cotă de 5,5% din aceste venituri, însă această obligație nu incumbă persoanelor care au o pensie mai mică de 740 de lei.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, astfel cum au fost modificate prin art. I, pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Brașov — Secția civilă în dosarele nr. 6.368/62/2011, nr. 6.510/62/2011, nr. 5.725/62/2011, nr. 10.041/62/2011, nr. 2.459/62/2011, nr. 2.577/62/2011, nr. 2.732/62/2011, nr. 8.625/62/2011, nr. 9.481/62/2011, nr. 9.482/62/2011, nr. 8.470/62/2011, nr. 8.477/62/2011, nr. 8.624/62/2011, nr. 6.621/62/2011, nr. 6.727/62/2011, nr. 6.728/62/2011, nr. 7.531/62/2011, nr. 7.532/62/2011, nr. 7.764/62/2011, nr. 7.897/62/2011, nr. 7.766/62/2011 și nr. 7.765/62/2011, precum și de către Georgeta Miess în Dosarul nr. 4.156/62/2011 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

Curtea a reținut că acest text de lege a fost interpretat de către unele autorități în sensul că persoanele care, potrivit prevederilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, sunt ținute să contribuie datorează o contribuție egală cu o cotă de 5,5% calculată asupra cuantumului întregii pensii. Prevederile de lege criticate se referă însă la „*contribuția datorată de pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei*”, reglementare ce are semnificația deducerii acestei sume de la obligația de contribuție.

Curtea a constatat că această modalitate de interpretare a prevederilor de lege criticate are ca efect crearea unei situații discriminatorii între persoanele care au o pensie mai mică decât suma amintită și care nu sunt ținute de obligația de a contribui și cele care au o pensie al cărei quantum depășește această sumă, obligația de contribuție a acestora nepurtând doar asupra sumei care depășește suma legal dedusă, ci asupra cuantumului întregii pensii.

De asemenea, Curtea a apreciat că s-ar crea discriminări între pensionari și din perspectiva principiului contributivității, ca fundament al dreptului la pensie ocrotit de art. 47 alin. (2) din Constituție, prin aceea că ar obliga persoanele care au contribuit mai mult la fondul asigurărilor de pensii la plata totodată a unei contribuții la fondul asigurărilor sociale de sănătate, care, în practică, ar anula reflectarea acestui principiu în cuantumul pensiei obținute, prin diminuarea acestuia până la pragul de 740 de lei.

Or, dacă principiul egalității în drepturi presupune aplicarea unui tratament juridic egal pentru persoane aflate în situații comparabile, din perspectiva textului de lege analizat, acest principiu impune ca obligația de contribuție la asigurările sociale de sănătate să fie astfel așezată încât să reflecte, în mod egal, principiul contributivității.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 680

din 26 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea, în ședința publică din 24 mai 2012, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (1) și art. 74 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Sabin Andreescu în Dosarul nr. 56.896/3/2011 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Dezbaterile au avut loc la data de 24 mai 2012 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 29 mai 2012. La această dată, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor motivată de necesitatea obținerii unor informații de la Casa Națională de Pensii Publice cu privire la modul de aplicare a art. 73 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și la calculul cuantumului pensiilor de invaliditate, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 26 iunie 2012, dată la care Curtea a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 56.896/3/2011, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (1) și art. 74 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**, excepție ridicată de Sabin Andreescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva deciziei prin care a fost respinsă cererea sa de acordare a unei pensii de invaliditate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, prin efectul dispozițiilor legale criticate, beneficiază de pensie de invaliditate cei care și-au pierdut capacitatea de muncă, cu excepția celor care au ajuns în această situație din cauza unor boli sau accidente care nu au legătură cu munca. Or, în toate cazurile este vorba de incapacitatea de a munci a persoanei și de a-și asigura traiul, astfel încât distincția făcută prin textele legale criticate apare ca fiind nejustificată și discriminatorie.

Se mai arată că sunt încălcate și prevederile constituționale referitoare la nivelul de trai, întrucât o persoană care și-a pierdut întreaga capacitate de muncă ca urmare a unor boli ce nu au legătură cu profesia va beneficia numai de un ajutor de handicap în valoare de 293 lei, nu și de pensie de invaliditate. Aceste motive demonstrează și încălcarea obligației statului de a acorda o protecție specială persoanelor cu handicap.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că textul legal criticat este constituțional. Se arată că legea criticată instituie o limitare a condițiilor de acordare a pensiei de invaliditate față de Legea nr. 19/2000, dar că o atare optică legislativă este determinată de descurajarea pensionărilor pentru invaliditate care au generat în timp o creștere semnificativă a masei persoanelor asigurate înaintea vârstei standard de pensionare, cu scăderea concomitentă a numărului contribuabililor. O atare orientare ține de libertatea de reglementare a legiuitorului, libertate care este îngrădită numai de principiul egalității. Or, dispozițiile legale criticate nu instituie discriminări, aplicându-se în mod egal tuturor celor vizați de ipoteza normei legale. Totodată, nu este încălcat nici art. 47 alin. (2) din Constituție, întrucât prevederile legale nu se aplică pensiilor aflate în plată.

În fine, se arată că excepția de neconstituționalitate ridicată presupune și modificarea și completarea textului de lege supus controlului de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 76 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională, prin Încheierea pronunțată la data de 29 mai 2012, a dispus solicitarea de informații de la Casa Națională de Pensii Publice cu privire la modul în care aceasta aplică dispozițiile art. 73 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, precum și la

modul concret de calcul al cuantumului pensiei de invaliditate. În acest din urmă caz, s-a solicitat exemplificarea modului de calcul al acestei pensii în cazul unei persoane ce se încadrează în grupa de vârstă 25—29 de ani și care are un stagiul de cotizare de 6 ani, pe de o parte, și o persoană ce se încadrează în grupa de vârstă 53—57 de ani și care are un stagiul de cotizare de 25 de ani, pe de altă parte.

Casa Națională de Pensii Publice, prin Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.106 din 18 iunie 2012, a răspuns la solicitarea Curții Constituționale, arătând, în esență, că stagiul de cotizare necesar la acordarea pensiei de invaliditate are în vedere faptul că sistemul public de pensii este unul de asigurări sociale și că excepțiile de la această regulă sunt strict determinate și fundamentate pe considerente de ordin medical ori pentru protecția specială a unor categorii de asigurați. Totodată, se subliniază că, în lipsa îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 73 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, persoana prevăzută la art. 68 alin. (1) lit. a) din lege nu poate beneficia de pensie de invaliditate.

În ceea ce privește solicitarea Curții Constituționale de a se exemplifica modul de calcul al unei pensii de invaliditate în ipoteza menționată, se arată că, în condițiile unui punctaj lunar realizat de 1 punct, în primul caz, cuantumul pensiei este de 460 lei, iar, în cel de-al doilea, de 628 lei.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, informațiile comunicate de Casa Națională de Pensii Publice, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 73 alin. (1) și art. 74 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. În realitate, Curtea constată că autorul excepției este nemulțumit de soluția legislativă cuprinsă în art. 73 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, art. 74 din aceeași lege fiind mai degrabă folosit ca un argument în sensul neconstituționalității art. 73 alin. (1) din Legea nr. 263/2010. În consecință, în conformitate cu jurisprudența sa, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 73 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, care au următorul cuprins:

„(1) *Persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă din cauza unor boli obișnuite sau a unor accidente care nu au legătură cu munca beneficiază de pensie de invaliditate dacă au realizat stagiul de cotizare necesar în raport cu vârsta, conform tabelului nr. 3.*

<i>Vârsta persoanei la data emiterii deciziei medicale asupra capacității de muncă</i>	<i>Stagiul de cotizare necesar (ani)</i>
<i>până la 20 ani</i>	<i>1</i>
<i>de la 20—23 ani</i>	<i>2</i>
<i>23—25 ani</i>	<i>3</i>
<i>25—29 ani</i>	<i>6</i>
<i>29—33 ani</i>	<i>9</i>
<i>33—37 ani</i>	<i>11</i>
<i>37—41 ani</i>	<i>14</i>
<i>41—45 ani</i>	<i>17</i>
<i>45—49 ani</i>	<i>20</i>
<i>49—53 ani</i>	<i>23</i>
<i>53—57 ani</i>	<i>25</i>
<i>57—60 ani</i>	<i>26</i>
<i>Peste 60 de ani</i>	<i>27”</i>

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul social, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 47 privind nivelul de trai și ale art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate, a căror soluție de principiu este similară cu cea cuprinsă în fostul art. 57 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, în prezent abrogată, sunt o aplicare a prevederilor art. 2 lit. c) din Legea nr. 263/2010, respectiv a faptului că sistemul public de pensii are la bază principiul contributivității. Fiecare categorie de pensie acordată în temeiul acestei legi are în vedere acest principiu și este la aprecierea legiuitorului de a prevedea condițiile și criteriile necesare a fi îndeplinite pentru a beneficia de o anumită categorie de pensie sau alta, cu condiția de a nu încălca exigențele constituționale ce rezultă din prevederile constituționale aplicabile.

Astfel, pentru deschiderea dreptului la pensie, legiuitorul a prevăzut, de principiu, existența unui stagiul de cotizare minim sau complet, după caz, precum și o vârstă standard de pensionare. Îndeplinirea cumulativă, potrivit specificului fiecărui tip de pensie, a celor două condiții impuse dă naștere dreptului persoanei în cauză să beneficieze de pensie pentru limită de vârstă, anticipată, anticipată parțială, de invaliditate sau de urmaș.

În privința pensiei de invaliditate, Curtea reține că aplicarea strictă a celor două elemente pentru deschiderea dreptului la pensie încalcă principiul contributivității, ca element esențial al dreptului la pensie (cu privire la semnificația, importanța și valențele acestui principiu, a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, sau Decizia nr. 224 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012). Principiul contributivității stă la baza întregului sistem public de pensii, dreptul la pensie, precum și cuantumul pensiei fiind acordat, respectiv determinat ca urmare a contribuțiilor realizate la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Contribuțiile astfel realizate nu se circumscriu numai pensiilor pentru limită de vârstă, ci și tuturor celorlalte pensii.

Este legitimă și constituțională stabilirea de către legiuitor a unei vârste standard de pensionare și a unui stagiul de cotizare minim sau complet, după caz (a se vedea Decizia nr. 1.612 din 15 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 30 decembrie 2010), însă, în privința pensiei de invaliditate, rațiunile care stau la baza reglementării unei vârste standard de pensionare sau a unui stagiul de cotizare minim ori complet nu mai subzistă. Pierderea totală sau cel puțin a jumătate din capacitatea de muncă din cauza bolilor obișnuite și a accidentelor care nu au legătură cu munca este un eveniment aleatoriu ce nu poate fi controlat de persoana în cauză, astfel încât stabilirea unei vârste și a unui stagiul minim de cotizare de la care poate fi acordată pensia de invaliditate nu se justifică. Condițiile pe care legiuitorul trebuie să le impună în acest caz trebuie să vizeze strict stagiul de cotizare deja realizat, astfel încât, indiferent de vârsta asiguratului, acesta să poată beneficia de o pensie de invaliditate potrivit contribuției realizate. În acest fel, pensia de invaliditate își păstrează natura juridică a unei prestații de asigurări sociale, nefiind transformată într-una socială.

În caz contrar, persoana asigurată, de principiu, ar ajunge în situația în care, deși și-a pierdut total capacitatea de muncă, deci nu mai poate fi încadrată în muncă, să nu beneficieze de contribuțiile deja realizate decât la împlinirea vârstei standard de pensionare, odată cu acordarea pensiei pentru limită de vârstă. O asemenea persoană este exclusă, în acest caz, de la beneficiul acordării pensiei de invaliditate, ceea ce este inadmisibil.

Așadar, legiuitorul nu poate impune condiții nerezonabile pentru persoanele care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă din cauza bolilor obișnuite și a accidentelor care nu au legătură cu munca în privința acordării pensiei de invaliditate. De altfel, de principiu, în materie de pensii legiuitorul este ținut de o condiție de rezonabilitate (a se vedea Decizia nr. 1.612 din 15 decembrie 2010) — *est modus in rebus*. Or, în cazul de față, condiționând acordarea pensiei de invaliditate de împlinirea unei anumite vârste, dublată de realizarea unui anumit stagiul de cotizare, legiuitorul a încălcat această condiție de rezonabilitate și a afectat în mod direct dreptul la pensie al persoanelor prevăzute la art. 68 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 263/2010.

De asemenea, Curtea constată că nu se poate justifica o soluție legislativă precum cea de față prin faptul că persoanele

cu handicap beneficiază oricum de ajutoare în temeiul Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008. Astfel cum s-a arătat mai sus, pensia de invaliditate are natura juridică a unei prestații de asigurări sociale reglementate de art. 47 alin. (2) din Constituție, pe când ajutorul menționat are un caracter social, ce își găsește justificarea în art. 50 din Constituție; prin urmare, temeiurile acordării acestora sunt diferite.

Curtea nu poate reține susținerile autorului excepției de neconstituționalitate cu privire la încălcarea principiului egalității între persoanele aflate în ipoteza art. 68 alin. (1) lit. a) și b), alin. (2), (3) și (4) din Legea nr. 263/2010 și cele prevăzute la art. 68 alin. (1) lit. c) din aceeași lege. Astfel cum s-a arătat mai sus, regula în materia pensiilor de invaliditate este cea a acordării acestora în funcție de contribuțiile deja realizate, ceea ce nu înseamnă că legiuitorul nu poate prevedea pe cale de excepție un regim juridic diferit în privința anumitor categorii de persoane aflate într-o situație specială, respectiv a celor care au nevoie de o protecție deosebită.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea urmează a constata neconstituționalitatea sintagmei „*în raport cu vârsta, conform tabelului nr. 3*” din cuprinsul art. 73 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, acordarea pensiei de invaliditate urmând a fi realizată în funcție de stagiul de cotizare efectiv realizat de persoana asigurată.

Nu în ultimul rând, Curtea observă că legiuitorul este obligat ca în termen de 45 de zile de la publicarea prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, să pună de acord prevederile constatate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției. În acest sens, Curtea constată că dispozițiile art. 147 alin. (1) din Constituție disting — cu privire la obligația de a pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției — între competența Parlamentului, pentru dispozițiile din legi, pe de o parte, și cea a Guvernului, pentru dispozițiile din ordonanțe ale acestuia, pe de altă parte, astfel încât, în acord cu jurisprudența Curții (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010), Guvernul nu poate adopta o ordonanță de urgență pentru a pune de acord prevederile constatate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției, dar poate iniția un proiect de lege în acord cu cele stabilite prin prezenta decizie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Sabin Andreescu în Dosarul nr. 56.896/3/2011 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că sintagma „*în raport cu vârsta, conform tabelului nr. 3*” din cuprinsul art. 73 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 688

din 28 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. 3 din Codul penal și art. 249¹ din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean — președinte
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 18¹ alin. 3 din Codul penal și art. 249¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Liviu-Ion Olaru în Dosarul nr. 23.553/245/2011 al Judecătoria Iași — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 303D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 23.553/245/2011, **Judecătoria Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18¹ alin. 3 din Codul penal și art. 249¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Liviu-Ion Olaru în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva ordonanței de scoatere de sub urmărire penală și de aplicare a unei sancțiuni cu caracter administrativ dispusă de procuror.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece permit procurorului să facă aprecieri asupra gradului de pericol social al unei infracțiuni. Un astfel de raționament aparține, în opinia autorului, numai instanțelor de judecată, care, potrivit Constituției, sunt singurele competente să înfăptuiască un act de justiție.

Judecătoria Iași — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale atacate nu contravin principiului înscris în art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală, cu atât mai mult cu cât soluțiile procurorului nu se bucură de puterea lucrului judecat și, potrivit art. 275—278¹ din Codul de procedură penală, pot fi contestate în fața instanței de judecată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 18¹ alin. 3 din Codul penal cu denumirea marginală *Faptă care nu prezintă pericolul social al unei infracțiuni* și art. 249¹ din Codul de procedură penală cu denumirea marginală *Punerea în executare a ordonanței prin care s-a aplicat o sancțiune cu caracter administrativ*, care au următorul conținut:

— Art. 18¹ alin. 3 din Codul penal: „În cazul faptelor prevăzute în prezentul articol, procurorul sau instanța poate aplica una dintre sancțiunile cu caracter administrativ prevăzute în art. 91.”

— Art. 249¹ din Codul de procedură penală: „În cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărirea penală în temeiul art. 10 lit. b¹), executarea mustrării sau mustrării cu avertisment, prevăzute în art. 91 din Codul penal, aplicate de procuror, se face potrivit art. 487, care se aplică în mod corespunzător.

Executarea sancțiunii cu caracter administrativ a amenzii se efectuează potrivit art. 442 și 443.

Împotriva ordonanței prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală în temeiul art. 10 alin. 1 lit. b¹) se poate face plângere în termen de 20 de zile de la înștiințarea prevăzută în art. 246.

Punerea în executare a ordonanței prin care s-a aplicat sancțiunea cu caracter administrativ a amenzii se face după expirarea termenului prevăzut în alin. 3, iar dacă s-a făcut plângere și a fost respinsă, după respingerea acesteia.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 24 referitor la *Dreptul la apărare*, art. 126 alin. (1) și (2) referitor la realizarea justiției prin Înalta Curte de Casație și

Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege și la competența și procedura de judecată care sunt prevăzute numai prin lege și ale art. 131 alin. (3) referitor la rolul parchetelor de conducere și supraveghere a activității de cercetare penală și la funcționarea lor pe lângă instanțele de judecată, precum și dispozițiile art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil* și la *Dreptul la un recurs efectiv*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 329 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 988 din 27 octombrie 2004, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. 3 din Codul penal, statuând că aceste prevederi se referă la fapte antisociale care, prin conținutul lor concret și prin atingerea minimă adusă valorilor sociale ocrotite de legea penală, nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Legea a atribuit procurorului competența de a stabili în concret, în faza de urmărire penală, gradul de pericol social al faptei cercetate, ținând seama de rolul acestuia de apărător al ordinii de drept și de reprezentant al intereselor generale ale societății, definit prin art. 131 alin. (1) din Constituție. În exercitarea acestui rol procurorul poate să dispună, în condițiile prevăzute de art. 249 alin. 3 coroborat cu art. 11 pct. 1 lit. b) și art. 10 lit. b¹) din Codul de procedură penală, scoaterea de sub urmărire penală a persoanei cercetate pentru comiterea unei fapte penale care intră sub incidența prevederilor art. 18¹ din Codul penal și aplicarea față de făptuitor a unei sancțiuni cu caracter administrativ.

Soluțiile pronunțate de procuror în cursul urmăririi penale (încetarea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală și clasarea), fie că sunt rezoluții sau ordonanțe, nu constituie însă acte de jurisdicție, ci acte supuse cenzurii instanței de judecată, la plângerea persoanei interesate, potrivit art. 278¹ din Codul de procedură penală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18¹ alin. 3 din Codul penal și art. 249¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Liviu-Ion Olaru în Dosarul nr. 23.553/245/2011 al Judecătoriei Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

În consecință, nu poate fi primită susținerea autorului excepției în sensul că, în aplicarea textului de lege atacat, procurorul se substituie instanțelor judecătorești, încălcându-se în felul acesta prevederile art. 126 alin. (1) din Constituție, republicată.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, inclusiv în ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249¹ din Codul de procedură penală.

Distinct de toate acestea, Curtea mai constată că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea art. 24 din Legea fundamentală și art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece o soluție de scoatere de sub urmărire penală, fie ea și de aplicare a unei sancțiuni cu caracter administrativ, ce presupune stabilirea unei vinovății, nu echivalează cu înfrângerea acestor principii. A admite o astfel de teorie presupune anihilarea rolului constituțional al procurorului care în activitatea judiciară apără interesele generale ale societății, ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, sens în care acesta își exercită funcția publică de acuzare. De pildă, rechizitoriul reprezintă, pe lângă actul de sesizare a instanței de judecată, sinteza acuzării, care ține de scopul procesului penal, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală. Iată de ce, Curtea constată că, de esența dreptului la apărare, la un proces echitabil și la un recurs efectiv este atât dreptul învinuitului de a nu fi obligat să-și probeze nevinovăția, cât și dreptul acestuia de a proba lipsa de temeinicie a vinovăției stabilite. Prin urmare, chiar dacă prin ordonanța procurorului dispusă potrivit art. 249 alin. 3 din Codul de procedură penală se stabilește că fapta imputată nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, aceasta nu echivalează cu încălcarea dreptului la apărare, învinuitul ori inculpatul având, așa cum s-a arătat mai sus, posibilitatea de a contesta în fața judecătorului soluția de netrimiteră în judecată.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 693

din 28 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 442 alin. 2 și art. 443 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean — președinte
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 442 alin. 2 și art. 443 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ștefan E. Văcăreșteanu în Dosarul nr. 779/262/2011* al Judecătoriei Moreni și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 504D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 779/262/2011*, **Judecătoria Moreni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 442 alin. 2 și art. 443 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ștefan E. Văcăreșteanu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(2) referitor la accesul liber la justiție și art. 16 alin. (1)—(3) teza întâi referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, deoarece cheltuielile judiciare avansate de stat, nefiind creanțe fiscale, nu pot fi executate în condițiile Codului de procedură fiscală. Or, nu poate fi considerat echitabil un proces în care se execută silit creanțe civile după regulile privind executarea creanțelor fiscale.

Judecătoria Moreni opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 442 alin. 2 — *Amenzile judiciare* și art. 443 — *Cheltuielile judiciare avansate de stat* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 442 alin. 2: *„Punerea în executare se face prin trimiterea unui extras de pe acea parte din dispozitiv care privește aplicarea amenzii judiciare organului care, potrivit legii, execută amenda penală.”;*

— Art. 443: *„Dispoziția din hotărârea penală privind obligarea la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat se pune în executare potrivit art. 442 alin. 2.*

Când obligarea la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat s-a dispus prin ordonanță, punerea în executare se face de procuror, aplicându-se în mod corespunzător dispozițiile art. 442 alin. 2.

Executarea cheltuielilor judiciare se face de către organele care, potrivit legii, execută amenda penală.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1)—(3) teza întâi referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și art. 21 alin. (1)—(2) referitor la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 73 din 2 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 martie 2012, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 443 din Codul de procedură penală, statuând că prin punerea în executare a cheltuielilor judiciare avansate de stat nu este afectat dreptul la un proces echitabil, întrucât nicio normă constituțională nu impune gratuitatea actului de justiție, sens în care cheltuielile judiciare avansate de stat în procesul penal trebuie suportate de partea vinovată de provocarea lor în limitele art. 189—193 din Codul de procedură penală.

Așa fiind, legiuitorul este suveran în alegerea modalității de executare a unei hotărâri judecătorești, sens în care, potrivit art. 425 din Codul de procedură penală, în măsura în care persoana condamnată nu depune la instanța de executare în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii recipisa de plată integrală a amenzii/cheltuielilor judiciare, acesta va comunica un extras de pe acea parte din dispozitiv referitoare la aplicarea sancțiunii pecuniare organelor competente în vederea executării lor potrivit dispozițiilor legale privind executarea silită a creanțelor fiscale și cu procedura prevăzută de aceste dispoziții. Totodată, dacă cel condamnat se găsește în imposibilitate de a achita integral plata în termenul de 3 luni, instanța de executare, la cererea condamnatului, poate dispune eșalonarea plății pe cel mult 2 ani în rate lunare.

Sumele aferente cheltuielilor judiciare avansate de stat reprezintă contravaloarea unui serviciu prestat de către instanțele judecătorești și care sunt suportate de părți ori de stat în condițiile Codului de procedură penală.

Aceste sume se fac venit la bugetul de stat în condițiile art. 25 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, iar destinația acestor cheltuieli judiciare le califică în mod evident ca fiind drepturi patrimoniale rezultate dintr-un raport de drept material fiscal.

Prin urmare, în mod firesc textul legal criticat face aplicabile dispozițiile Codului de procedură fiscală referitoare la executarea silită a acestor creanțe.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 442 alin. 2 și art. 443 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ștefan E. Văcăreșeanu în Dosarul nr. 779/262/2011* al Judecătoriei Moreni.
Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 696

din 28 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 506 alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 506 alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Trombițaș, Elisabeta Gross, Francisc Trombițaș junior, Maria Pop și Mihai Trombițaș în Dosarul nr. 2.362/112/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 583D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.362/112/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 506 alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Alexandru Trombițaș, Elisabeta Gross, Francisc Trombițaș junior, Maria Pop și Mihai Trombițaș în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei acțiuni civile prin care se solicită, în contradictoriu cu statul român, despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin arestarea nelegală a tatălui lor, Francis Trombițaș (decedat la data de 21 octombrie 2009), în perioada 21 octombrie 1999—16 noiembrie 2000.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 46 referitor la *Dreptul la moștenire*, deoarece exclud dreptul moștenitorilor de a continua acțiunea inițiată de defunctul lor tată, excluzându-i din sfera drepturilor patrimoniale transmisibile prin succesiune.

Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate restrâng sfera persoanelor îndreptățite să beneficieze de dreptul la acțiune, fiind excluse persoanele care, fără să se afle în această situație, au calitatea de moștenitori. Având în vedere că, potrivit art. 52 alin. (3) din Constituție, „statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare” și faptul că dreptul la acțiune are ca obiect repararea unui prejudiciu patrimonial, se apreciază că acest drept se transmite și moștenitorilor. Or, prin excluderea acestora se încalcă dreptul la acțiune al acelor categorii de persoane, care, deși pot avea calitatea de moștenitori, nu se aflau în întreținerea defunctului. De altfel, prin dreptul la moștenire, prevăzut de art. 46 din Legea fundamentală, este garantată dobândirea de către succesori a drepturilor și obligațiilor ce erau în patrimoniul defunctului.

Prin urmare, Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 506 alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală cu denumirea marginală — *Acțiunea pentru repararea pagubei*, care au următorul conținut: „Acțiunea pentru repararea pagubei poate fi pornită de persoana îndreptățită, potrivit art. 504, iar după moartea acesteia poate fi continuată sau pornită de către persoanele care se aflau în întreținerea sa.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 46 referitor la *Dreptul la moștenire*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 351 din 20 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 17 aprilie 2008, Curtea Constituțională a respins excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 506 alin. 1 partea finală din Codul de procedură penală, statuând că, în realitate, prin criticile formulate se pune în discuție modul de interpretare și de aplicare a art. 506 alin. 1 partea finală din Codul de procedură penală. Se solicită instanței de contencios constituțional să statueze cu privire la interpretarea textului de lege criticat, text care îi include și pe moștenitori între titularii acțiunii întemeiate pe dispozițiile art. 504 din Codul de procedură penală (repararea pagubei materiale sau a daunei morale în cazul condamnării sau al privării ori restrângerii de libertate în mod nelegal).

O asemenea solicitare excedează competenței de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității dispozițiilor legale cu care a fost sesizată. Interpretarea și aplicarea legii în cauzele deduse judecătii este de competența instanțelor judecătorești, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. În plus, asupra interpretării și aplicării dispozițiilor art. 506 alin. 1 din Codul de procedură penală este chemată să se pronunțe, în cauză, instanța de drept comun. În aceste condiții, o pronunțare a Curții Constituționale în sensul solicitat ar conduce, practic, la substituirea instanței de recurs de către instanța de contencios constituțional.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de acestea, Curtea mai constată că acțiunea reglementată de art. 504—507 din Codul de procedură penală are ca obiect repararea unui prejudiciu care nu are sorginte patrimonială, ci morală, iar în caz de deces al persoanei îndreptățite, acțiunea poate fi continuată sau pornită de către persoanele care se aflau în întreținerea sa. Prin includerea acestor persoane în categoria titularilor acțiunii, legiuitorul a urmărit protejarea lor și compensarea lipsei sprijinului financiar produs după moartea persoanei condamnate pe nedrept, cu sumele pe care aceasta le-ar fi putut obține din partea statului pentru prejudiciul suferit. Dreptul celorlalți moștenitori nu este afectat prin dispozițiile art. 506 alin. 1 din Codul de procedură penală, întrucât nu se aduce atingere dreptului lor legal de a obține patrimoniul defunctului în integralitatea lui sau o fracțiune a acestuia, așa cum se găsea la data deschiderii succesiunii.

În sfârșit, Curtea mai constată că rațiunea edictării acestor prevederi izvorăște nu din dreptul la moștenire, ci din rațiuni obiective referitoare la răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare, iar această răspundere urmează a se realiza, în conformitate cu art. 52 alin. (3) din Constituție, în condițiile legii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 506 alin. 1 teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Trombițaș, Elisabeta Gross, Francisc Trombițaș junior, Maria Pop și Mihai Trombițaș în Dosarul nr. 2.362/112/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind organizarea și desfășurarea în România a Conferinței Comitetului Militar NATO 2012

Având în vedere prevederile art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 4 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă organizarea și desfășurarea în România, la Sibiu, a Conferinței Comitetului Militar NATO 2012, în perioada 14—16 septembrie 2012.

Art. 2. — În scopul participării la conferința prevăzută la art. 1 se aprobă invitarea în România a unui număr de 317 oficiali, personal de însoțire și personal auxiliar străin, prin derogare de la prevederile pct. 4 din cap. I, pct. 2 și pct. 5 lit. A din cap. II din Normele privind organizarea în țară a acțiunilor de protocol și a unor manifestări cu caracter cultural-științific, precum și cheltuielile ce se pot efectua în acest scop de către instituțiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 552/1991 privind normele de organizare în țară a acțiunilor de protocol, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — (1) Cheltuielile de protocol necesare organizării și desfășurării conferinței prevăzute la art. 1 se stabilesc prin normative proprii, potrivit art. 1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Fondurile necesare se asigură din bugetele aprobate pe anul 2012 ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Sănătății, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Telecomunicații Speciale și Serviciului de Protecție și Pază, precum și din bugetele autorităților administrației publice centrale și locale din Sibiu și Alba Iulia, în funcție de cheltuielile ce revin fiecărei instituții pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea conferinței prevăzute la art. 1.

Art. 4. — Achiziția serviciului de transport aerian internațional al participanților la conferința prevăzută la art. 1, pe ruta Bruxelles — Sibiu și retur, se efectuează cu aplicarea unor măsuri speciale de siguranță, în condițiile legii.

Art. 5. — În vederea pregătirii, organizării și desfășurării în bune condiții a conferinței prevăzute la art. 1, Ministerul Apărării Naționale colaborează cu instituțiile prevăzute la art. 3 alin. (2), conform protocoalelor încheiate în acest sens, cu respectarea prevederilor legale.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,
Corneliu Dobrițoiu

p. Ministrul administrației și internelor,
Ioan-Nicolae Căbulea,
secretar de stat

Ministrul delegat pentru administrație,
Victor Paul Dobre

Directorul Serviciului Român de Informații,
George Cristian Maior

Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Marcel Opreș

Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Lucian-Silvan Pahonțu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Ovidiu Ioan Silaghi

Ministrul sănătății,
Vasile Cepoi

Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind suplimentarea bugetului Curții Constituționale pe anul 2012
pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009
privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi
salariale personalului din sectorul bugetar**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 43 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2012 nr. 293/2011,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Curții Constituționale pe anul 2012 cu suma de 75 mii lei, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 2. — Sumele alocate potrivit prezentei hotărâri vor fi utilizate pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și în structura bugetului Curții Constituționale.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru
p. Președintele Curții Constituționale,
Mircea Ștefan Minea
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 7 august 2012.
Nr. 827.

★

RECTIFICĂRI

La Ordonanța Guvernului nr. 11/2012 pentru modificarea art. II alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 8 august 2012, se face următoarea rectificare:

— la articolul unic [cu privire la art. II alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012], în loc de: „... și acțiunilor externe privind reprezentarea și promovarea intereselor României, aprobate de primul-ministru;” se va citi: „... și acțiunilor externe privind reprezentarea și promovarea intereselor României aprobate de primul-ministru;”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

